

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony mocą orzeczenia Conseil d'Etat (naczelny sąd administracyjny) (Belgia), Izba XIII z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie Inter-Environnement Wallonie przeciwko Région wallonne.

(Sprawa C-208/04)

(2004/C 179/14)

Dnia 11 maja 2004 r. do sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony na podstawie postanowienia Conseil d'Etat (Belgia) Izba XIII, wydanego dnia 29 kwietnia 2004 r., w sprawie Inter-Environnement Wallonie przeciwko Région wallonne.

Conseil d'Etat Izba XIII zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy art. 1 lit. a) dyrektywy 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975⁽¹⁾ w wersji dyrektywy 91/156/EWG z dnia 18 marca 1991 r.⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że Państwa Członkowskie ustanawiając przepis prawny mogą stworzyć grupę substancji, które nie należą ani do grupy odpadów, ani do grupy produktów, mogą jednak odpowiadać definicji pojęcia „odpady” w art. 1 lit. a) albo zawierać substancje lub przedmioty, które odpowiadają tej definicji „odpadów”?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów (Dz.U. L 194 z 25.7.1975, str. 39).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 91/156/EWG z dnia 18 marca 1991 r. zmieniająca dyrektywę 75/442/EWG w sprawie odpadów (Dz.U. L 78 z 26.3.1991, str. 32).

Skarga wniesiona dnia 12 maja 2004 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-209/04)

(2004/C 179/15)

Dnia 12 maja 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Republice Austrii sporządzona przez Komisję Wspólnot Europejskich reprezentowaną przez Michela Van Beeka i Bernharda Schima, z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, że Republika Austrii naruszyła zobowiązania wynikające z art. 4 ust. 1 i 2 dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa⁽¹⁾. (zwana dalej dyrektywą o ochronie ptactwa) i z art. 6 ust. 4 w związku z art. 7 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory⁽²⁾ (zwana

dalej, w oparciu o wyrażenia „Fauna-Flora-Habitat”, dyrektywą FFH) poprzez:

- niewłączenie obszarów częściowych „Soren” i „Gleggen-Köblern” do wyznaczonego specjalnego obszaru ochrony „Lauteracher Ried”, które wraz z tym ostatnim należą według kryteriów naukowych do najbardziej odpowiednich obszarów pod względem liczby i powierzchni w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 dyrektywy o ochronie ptactwa.
- brak spełnienia w sposób prawidłowy i zupełny, przy udzieleniu zezwolenia na budowę drogi szybkiego ruchu Bodensee S 18, wymogów przewidzianych w art. 6 ust. 4 dyrektywy FFH, obowiązujących w przypadku realizacji przedsięwzięcia przy istnieniu negatywnej oceny skutków;

2. obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Republika Austrii zgłosiła Komisji obszar „Lauterbacher Ried” położony w Vorarlberg jako specjalny obszar ochrony (BSG). Obszar ten jest w Vorarlberg znaczącym miejscem wylęgu dla gatunku derkacza (*Crex crex*), wymienionego w załączniku I do dyrektywy o ochronie ptactwa i ważnym miejscem wylęgu, pobytu i przelotu dla szeregu innych ptaków wędrownych.

Komisja jest zdania, że obecne granice BSG Lauteracher Ried są nieodpowiednie ze względów fachowo-ornitologicznych. Z fachowego punktu widzenia, granice te, nie obejmujące obszarów częściowych „Soren” i „Gleggen-Köblern”, nie są w stanie zapewnić długotrwałej ochrony populacji zagrożonych gatunków. Dlatego też Republika Austrii nie spełniła wymogów określonych w art. 4 ust. 1 i 2 dyrektywy o ochronie ptactwa.

Ponadto Republika Austrii nie dochowała obowiązków wynikających z art. 6 ust. 4 w zw. z art. 7 dyrektywy FFH w zakresie wymogów ochrony obszaru Lauteracher Ried przy planowanej budowie drogi szybkiego ruchu Bodensee S 18. Specjalistyczne badanie z zakresu ochrony środowiska co do skutków tego przedsięwzięcia zakończyło się wynikiem negatywnym z punktu widzenia założeń ochrony gatunków ptactwa występujących na terenie Lauterbacher Ried. Badanie to spełniło wprawdzie, jak się wydaje, wymogi co do oceny skutków, przewidziane w art. 6 ust. 3 dyrektywy FFH, jednakże nie zostało dochowany dalszy tryb postępowania wynikający z art. 6 ust. 4 i stosowany w przypadku negatywnej oceny. Nie zostało przeprowadzone w sposób prawidłowy sprawdzenie rozwiązań alternatywnych i zastosowanie środków kompensujących.

⁽¹⁾ Dz.U. L 103, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 206, str. 7.